

FÖRSAMLINGSINSTRUKTION

Botkyrka församling 2017 - 2020

BOTKYRKA VÄXER – KLYFTORNA ÖKAR

Befolkningen i Botkyrka kommun har just passerat 90 000 invånare och förutses växa ytterligare under den kommande fyraårsperioden. Det är främst i de södra delarna som kommunen planerar för ökat bostadsbyggande.

Botkyrka är en mångkulturell och religiös plats, där Svenska kyrkan är i minoritet. Här möts flera av de stora världsreligionerna med frikyrkor och Svenska kyrkan. Den syriskortodoxa kyrkan är dominerande i Hallunda.

De senaste årens krig i Syrien och IS förföljelse av kristna ger direkta avtryck i vår församling. Många av våra församlingsbor har sina rötter i dessa områden. Risken för radikaliserings av våldsbejakande extremism är en realitet och vi ser även en etnisk/religiös polarisering. Vi inser att det finns och kommer att finnas personer som bär på svåra trauman.

Till detta kommer ökande sociala-ekonomiska klyftor mellan den norra och de södra delarna av församlingen. Skillnaden i arbetslöshet, undervisning och bostadsstandard är markant mellan de norra och södra delarna. Kommunen planerar för stora insatser för att utjämna klyftorna. Här kommer kommunens förmåga att sättas på prov. I de norra delarna har parallella samhällen utvecklats med egen ekonomi och social kontroll, där kyrkoledarna har stor makt.

GEMENSKAP ÖNSKAS

Under veckorna har vi många besök i kyrkor och verksamheter. De flesta söker gemenskap oavsett om det handlar om öppen förskola, gudstjänst eller soppluncher. Vi ser att etniska svenskar i högre grad finns i äldre- och barnverksamhet. Man söker sig oftast till den kyrka som är närmast, främst i den norra delen. Rörligheten är större inom den södra delen. Kollektivtrafiken gör det svårt att resa

mellan distrikten. Det är enklare att ta sig in till Stockholm City än att resa mellan norra och södra Botkyrka.

Vi ser ett ökat inslag av psykiskt sköra personer som söker sig till våra kyrkor. De efterfrågar samtal med en präst, men många gånger behövs i själva verket kontakt med diakon. Några av dem gör sig hemmastadda och utgör ett problem när de blir våldsamma eller skrämmer andra besökare.

Den lokala stoltheten och kärleken till kyrkobyggnaderna är stor. Tullinge kyrka, Ängskyrkan och Botkyrka kyrka i första hand. Många minns fortfarande historien kring kyrkornas uppkomst. Hit återkommer många för att begravas även om man flyttat från platsen senare i livet. Den lokala platsen har stor betydelse för församlingsborna, samtidigt som de alltmer ser sig som stockholmare, snarare än botkyrkabor.

I KORTHET

Botkyrka församling ligger vid stiftets södra gräns i Huddinge Botkyrka kontrakt. Församlingen utgörs till största delen av Botkyrka kommun och markeras genom de sex kyrkorna.

Organisatoriskt är församlingen uppdelad i fyra pastorala områden. I församlingen finns cirka 65 anställda.

Den 31/12 2015 tillhörde 27 522 personer Svenska kyrkan i Botkyrka, vilket motsvarar 33 % av befolkningen. Tillhörigheten varierar stort mellan olika stadsdelar, där Fittja står för den lägsta tillhörigheten (under 10 %) och Tullinge för den högsta (63 %).

ANALYS

ORGANISATORISKT MÖTA KLYFTORNA

Vi noterar faktum att skillnaden mellan norra och södra Botkyrka är stor och ställer oss frågan hur det påverkar vårt eget arbete. Miljön i distrikten skiljer sig åt och det pastorala arbetet måste möta de behov som uppstår på plats utan att distrikten kommer allt längre från varandra. Vem ska bära ansvaret för helheten i vår församling och vilken roll spelar distrikten i helheten? Detta väcker frågor kring hur vi rekryterar personal, men framför allt vilken rekryteringsmiljö vi utgör för blivande präster och diakoner. Det ställer även krav på en välfungerande administration.

Busstrafiken är dåligt utbyggd. Detta medför svårigheter för icke bilburna att delta i gudstjänstliv och andra aktiviteter.

Utvecklingen mot att Botkyrka succesivt kommer att närma sig Stockholm alltmer, talar för att Botkyrka församling som identitet kommer att ha mindre betydelse. Vi går mot en utveckling där Svenska kyrkan blir vår viktigaste hemvist.

INTERRELIGIÖSA MÖTEN

En interreligiös miljö ställer krav på vår egen identitet som en luthersk evangelisk kyrka för att kunna möta människor med annan kristen erfarenhet och från andra religioner och de frågor och värderingar som då kommer i dagen.

Arbetet med det interreligiösa rådet måste ses som ett långsiktigt projekt. Församlingens anställda och gudstjänstfirande församling behöver stärkas i vår identitet genom kunskap, förkunnskap i ord och handling. Många av de människor som vi möter i våra verksamheter saknar medlemskap i Svenska kyrkan. Hur ska vi prioritera dem i framtiden?

GÖR INTE SKILLNAD PÅ MÄNNISKOR

I ett samhälle med tydligt växande klyftor är det vår huvuduppgift att tydligt visa på att vi inte gör skillnad på människor, i allt vi gör. Vi noterar att ungdomars beteende är vägvisare när det gäller deras sårbarhet och flyttbenägenhet. Genom att markera att vi alla i grunden främst är människor

kan vi bidra till ett bättre samhälle. Vi uppfattar miljön som gynnsam för det kristna budskapet och att vi kan dra fördel av distriktens olikheter.

AKTIV SAMTALS- OCH SAMVERKANSPARTNER

Vi kan förutse att framtiden kommer att innebära stora påfrestningar för våra församlingsbor oavsett om de bor i norra eller södra delen av församlingen. Påfrestningar som främst faller inom kommunens skyldigheter och uppdrag, men som även gränsar in till oss som kyrka och medmänniskor. Vi ser vår betydelse som en aktiv samtalspartner till dels kommunens nämnder och förvaltningar, men även andra organisationer och aktörer i vårt närområde, för att kunna bidra till ett gott samhälle.

PÅ ANDRA SPRÅK

I Botkyrka talas cirka 100 olika språk där svenskan är det språk som binder oss samman. Vår ambition är att använda ett enkelt och tydligt text- och bildspråk för att stärka sammanhållningen och ge nyligen anlända från andra länder en väg in i vårt samhälle. I vissa sammanhang anlitas tolkhjälp, till exempel i BIV/BIS.

I andra fall har en ideell medarbetare bibelstudier på sitt modersmål (persiska).

En av våra präster talar spanska, därför kommer många spankstalande från hela stiftet till de gudstjänster och kyrkliga handlingar som hon erbjuder på sitt språk. Bland våra anställda talas även arabiska, turkiska, arameiska, ryska, urdu, finska och bland ideella, farsi.

I Botkyrka församling bedrivs sverige-finsk verksamhet sedan många år. Under året erbjuds gudstjänster, andakter, körer, konserter, öppna mötesplatser och bibelstudier. Gruppen finstkalande som deltar har åldrats och få yngre personer har kommit till. Den finstkalande personalen arbetar integrerat i norra Botkyrkas arbetslag. Under året har vi inlett ett närmare samarbete inom kontraktet för att utnyttja våra resurser mer effektivt.

VÅR IDENTITET

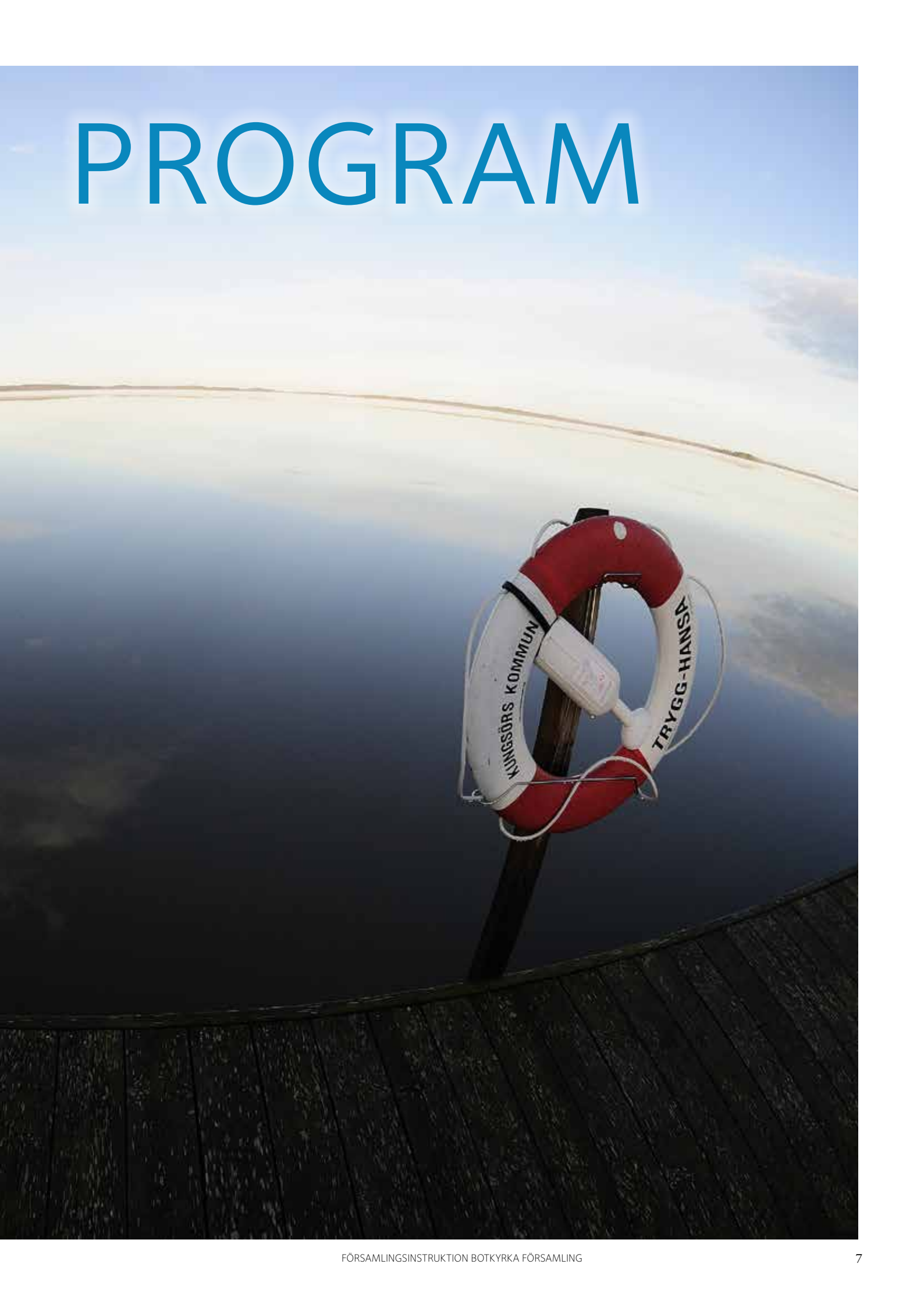
*I den mångkulturella och interreligiösa miljö
vi är satta att verka i, vill vi, tillsammans med alla
andra goda krafter i vårt närområde, bidra till ett
gott samhälle genom att vara en gemenskap,
präglad av barmhärtighet och respekt,
på väg i Jesu fotspår.*

*Vi ska vara Kristuscentrerade
och gränsöverskridande.
Modiga i ord och handling.*

PASTORALT

PROGRAM

GUDSTJÄNST

TEOLOGISK UTGÅNGSPUNKT

Altarväggen i Tumba kyrka pryds av ett stort träkors. Korsets olika delar tycks utslängda och utspridda, ändå anas konturen av korset tydligt. Delarna kan upplevas både som att de slungas ut från korset eller dras in mot korset.

De många gudstjänsterna i Botkyrka församling är olika och kan tyckas utspridda. Men de är samtliga Kristuscentrerade och har förkunnelsen av evangeliet om Kristus som sitt centrala budskap.

I gudstjänsten förenas vi med varandra och med andra. När brödet bryts påminns vi om Guds hemlighet, ”Ett enda bröd – En enda mänsklighet” (O. Hartman). I vår mångfacetterade kontext är det en modig handling att förkunna mänsklighetens samhörighet.

Dåtid, nutid och framtid förenas också i gudstjänsten. Gudstjänsten har sin tydliga och stabila identitet i Kristus, men förnyas ständigt för att vara relevant i sin egen tid.

Gudstjänsterna, med de kyrkliga handlingarna och de många olika dagliga andakterna, blir också de återkommande pulslag som markerar livets rytm och tidens växlingar, påminnelse om Guds omsorger i varje enskilds vardag.

Att fira gudstjänst är det sammanhållande kitt som förenar församlingens olika delar och verksamheter med varandra, men utgör samtidigt den kraft som får oss att frimodigt och gränsöverskridande vända oss utåt mot den värld vi delar med alla andra.

NULÄGE

Spannet på hur man förhåller sig till gudstjänsten är brett i vår församling. Ytterligheterna kanske speglas bäst i hur man ser på sin plats i kyrkan. Å ena sidan finns tanken om att kyrkan i sig är en helig plats som speglar himlen på jorden, där prästen i det närmaste är ofelbar och älskas av alla. Att man inte förstår allt som sägs spelar mindre roll, att man är där är det viktigaste. Å andra sidan finns en mer traditionell svenskkyrklig bild om att kyrkan står för de ”eviga värdena”. Kanske ser sig gudstjänstfirarna mer som ”konsumenter” i sin kyrka. Den här spännvidden, som dessutom består av en mängd olika språk, ställer stora krav på våra förkunnare.

Med andra ord: I främst den norra delen söker människor själva upp en kyrka för att fira gudstjänst. I de södra delarna försöker personalen på olika sätt dra vardagsverksamheternas besökare till gudstjänsten.

Barnen har en central roll i alla gudstjänster. Vi har medvetet arbetat med att synliggöra barnen i gudstjänsten. I de flesta kyrkorna har barn särskilda uppgifter, sin speciella plats och sin söndagsskola.

Under arbetet med den nya kyrkohandboken har vi varit remissförsamling. Vi har provat de olika serierna och trivs bra med att kunna välja mellan olika alternativ. Det passar vår miljö och våra gudstjänstfirande församlingsbor, som i stort är toleranta inför förändringar.

Sedan många år arbetar vi medvetet och framgångsrikt med ökad delaktighet för att knyta ideella medarbetare av olika slag till uppgifter i gudstjänsten. Uppdraget att vara kyrkvård tas på allvar.

VÄGAR FRAMÅT

- I gudstjänsten bör vi markera alla människors lika värde genom att vara medvetna om vilka vi bjuder in till synlig delaktighet i gudstjänstens moment. Förutom genus, bör vi tänka in barn, nationalitet och olika former av personliga begränsningar så att gudstjänstens synliga medverkande speglar den gudstjänstfirande gemenskapen.
- Vi bör använda oss av våra distrikts olika förutsättningar för att ge våra präster och förkunnare fortbildning och utveckling. Detta kräver lyhördhet och flexibilitet både i arbetslagen och i församlingens ledning. De kulturella skillnaderna ger oss också anledning att ta hänsyn till de skiftande erfarenheter och referensramar som finns bland oss gudstjänstfirare?

- I de kyrkliga handlingarna möter vi en stor del av våra församlingsbor. Här finns utrymme för till exempel utveckling av fadderuppdraget, även ur ett undervisningsperspektiv och fördjupning av hoppet i begravningsgudstjänsten.
- Vi bör anknyta till vårt evangelisk lutherska arv och ta in musik från andra traditioner då det är relevant i gudstjänsten. Med hjälp av den nya handboken bör varje distrikt utforma den gudstjänstordning som passar den bäst.

UNDERVISNING

TEOLOGISK UTGÅNGSPUNKT

Altarskåpet i Botkyrka kyrka är från en tid då undervisningen om kristen tro förmedlades på många olika sätt. Genom bildkonst, förkunnelse, studier, musik, diakonalt handlande, trycksaker och olika media vill Botkyrka församling undervisa om Kristus. En öppen, nyfiken och vänlig attityd till andra är grunden för undervisning. Inte alltid har vi svaren, men vi ställer gärna frågorna tillsammans med andra.

Undervisningen är Kristuscentrerad och följer Jesu egna ord till sina lärjungar, "Följ med och se!" (Joh 1:39). Undervisning är att modigt bjuda in andra och sig själv till att gemensamt förundras över det liv som Gud skänker. Kyrkans undervisning väjer inte för de svåra frågorna eller de etiska konflikter som uppstår överallt där människor lever tillsammans.

I dopbefallningen får vi uppdraget att lära människor att hålla alla de bud Kristus har gett oss. Uppdraget ger stolthet och mod men kräver samtidigt ödmjukhet och kärlek. Undervisningen gör inte skillnad på människor utan vänder sig till alla med hjälp av olika pedagogiska medel. Undervisning är en nödvändig och självklar del av den kristna kallelsen.

NULÄGE

Efterfrågan på traditionell undervisning är stor i norra Botkyrka. För att möta detta behov finns bibelstudier och bibelsamtal på svenska, finska och farsi flera dagar i veckan. Även bland ungdomarna finns en aktiv längtan efter kunskap. I de södra delarna har undervisningen en mer individuell karaktär med inslag av personlig utveckling. Stilla dagar, pilgrimsvandringar och meditation är efterfrågade.

Relationen till skolorna varierar mellan distrikten. I Tullinge har man varit välkommen till skolan för att berätta om konfirmation, men nu är man, som de övriga distrikten med lägre tillhörighet mer restriktiv.

De vandringar vi erbjuder låg- och mellanstadiet i våra egna lokaler i samband påsk, jul och allhelgonahelgen är efterfrågade över hela församlingen. Till vissa skolor får vi komma med Svenska bibelsällskapets pedagogiska program Bibeläventyret som följer skolans läroplan.

Konfirmation i Botkyrka erbjuds av tradition gratis till alla. Ingen ska behöva avstå på grund av knappa resurser. Undervisningen bedrivs distriktsvis för att behålla den lokala förankringen. Under flera år har församlingen arbetat strategiskt för att öka antalet konfirmander, vilket vi också lyckats med och är nu framme vid nästa steg. I våra grupper tar vi även emot ungdomar med annan kristen bakgrund som sällan fullföljer sin konfirmation, men vill ta del av undervisningen.

Vår önskan är att konfirmandernas undervisning ska fortsätta i ledarutbildningar och i ungdomsgrupper.

Barn och familj är ett prioriterat område där församlingen lägger en stor del av resurserna. Som nämnts tidigare finns söndagsskola i fyra av våra kyrkor. I övrigt har alla distrikt barn- och familjeverksamhet. I de mer utsatta områdena serveras ett mellanmål innan barnverksamheten börjar. Våra öppna förskolors verksamhet innehåller musik och undervisningsmoment, men gränsar även mot diakonin.

VÄGAR FRAMÅT

- Skolkontakter. Dialogen med skolorna har försvårats. Skolorna är angelägna om att bevara sin sekulära grundhållning. Vi behöver därför fundera över om vi interreligiöst kan samarbeta bättre kring skolorna.
- Konfirmationsarbetets former behöver utvecklas och stabiliseras i samarbete över distiktsgränserna.

- Barn- och familjearbetet bör även fortsättningsvis prioriteras. Särskilt sådana öppna verksamheter som syftar till ökad integration. Söndagsskolan gör barnen synliga i gudstjänsten och ger möjligheter till undervisning för både barn och vuxna på ett nytt sätt.
- Vi söker ständigt efter nya former för ungas och vuxnas fördjupning av tro. Där kan även våra körer få möjlighet till ökade kunskaper och fördjupning.

DIAKONI

TEOLOGISK UTGÅNGSPUNKT

Den vävda altartavlan i Ängskyrkan föreställer vägen mot himmelriket. ”Vi är ett folk på vandring. När vägen blir tröttsam och lång, vi söker en äng och en källa, en rastplats för bön och sång” (Sv Ps 617:1). Församlingen vill, som altartavlan illustrerar, vara och erbjuda rastplatser längs vägen i olika form. Sådana gränsöverskridande rastplatser rymmer både glädje och sorg, styrka och skörhet, bön och sång.

Församlingen vill vara Kristuscentrerad. I Jesus Kristus har vi en förebild i att leva som medmänniska. Jesus gör inte skillnad på människor och har en särskild förmåga att, i sin samtid se och möta samhällets marginaliserade och utstötta. Likt Jesus, ska vi möta människan där hon är och ställa frågan ”Vad vill du att jag skall göra för dig?” (Luk 18.41).

I en samtid där styrka, hälsa och förmåga att väl föra sin talan hyllas, måste vi modigt se bortom människors yttre attribut och ständigt, envist hävda människors lika värde.

Diakoni är alla döptas ansvar, men i församlingen har den vigda diakonen ett särskilt uppdrag att ”uppsöka, hjälpa och stödja dem som är i kroppslig och själslig nöd” samt ”vara ett barmhärtighetens tecken” (Den svenska kyrkohandboken del 2).

NULÄGE

Nöden är stor i Botkyrka församling. Vi strävar efter att använda våra resurser så effektivt som möjligt. För att erbjuda människor som står långt utanför arbetsmarknaden en väg in, samarbetar vi med Migrationsverket, arbetsförmedlingen, försäkringskassan och Asptuna fångvårdsanstalt. Vi har även en folkhögskolekurs på helfart under ett läsår i samarbetet med Botkyrka Folkhögskola.

I flyktingarbetet har vi BIV/Bis-grupper sedan nio år tillbaka. Grupperna ingår i ett ickereligiöst program för barn i familjer som söker asyl eller nyligen fått uppehållstillstånd. Verksamheten har genererat flera nya grupper som träffas då kurserna avslutats. De boenden för nyanlända som finns i Tumba och Tullinge besöks av personal från församlingen.

Vi ingår i Hela människans projekt Vinternatt för EU-migranter tillsammans med andra kristna församlingar. Finskspråkiga romer träffas i Ljusets kyrka tillsammans med vår finsktalande präst.

Vi vill även samordna våra egna resurser så att de gör mest nytta. I norra Botkyrka finns diakoni- och terapimottagning. I mottagningen ingår två ideella psykoterapeuter som handleds av församlingens psykoterapeut. Hon handleder och utbildar även församlingens präster i själavård.

I samarbete med matkedjan Lidl delar vi ut mat till behövande.

Till de öppna verksamheterna kommer även psykiskt sköra personer som i första hand söker en präst, men som oftast behöver diakonala insatser. Dessa personer är ibland besvärliga och störande vilket kräver att arbetslagen får reflektera över vårt uppdrags inriktning och gränser.

De äldre blir fler i vår församling och efterfrågar gemenskap och sammanhang. Vi möter dem i grupper, men även vid hembesök och besök på äldreboenden. En del söker upp en diakon för ekonomiskt bistånd. I det sverigefinska arbetet har deltagarnas ålder stigit med åren. De har behov av att få använda sitt modersmål.

VÄGAR FRAMÅT

- Bristen på diakoner i Stockholm stift är akut. Därför behöver vi fundera över alternativa lösningar i de fall vi inte kan anställa vigda diakoner. Är det möjligt att i stället anställa socionomer? Hur ställer vi oss till diakoniassistenter? Kan präster utföra diakoners uppgift? Hur tar vi vara på våra ideella medarbetares kompetens, fortbildar dem och får fler att vilja vara med? Vi bör även aktivt stärka människors kallelse till att bli diakoner.
- Vår egen organisation behöver anpassas så att fondmedel och i budget avsatta medel utnyttjas fullt ut.
- Uppgiften för det diakonala arbetet är enormt och vi kan inte ensamma göra allt. Vi behöver sätta gränser för vår ambition och samarbeta med alla goda krafter i vårt samhälle. I kontakten med vår kommun och lokala myndigheter bör vi verka för att göra missförhållanden synliga för personer i beslutsfattande ställning.

- Vi ser även att diakoni skulle kunna vara ett gemensamt arbetsområde för vårt interreligiösa råd. Vår ambition är att gå fram i små steg och först stärka dialogen med de övriga kristna församlingarna. Vi fortsätter att tillsammans med det interreligiösa rådet Fika för fred varannan onsdag i Alby centrum.
- Botkyrkaborna blir äldre och vi vill motverka den ensamhet som uppkommer då man blir mer bunden till sitt hem.
- Vi vill fortsatt värna om utsatta barn och ungdomar och hitta vägar i samarbete med Hela människan, skolan och socialtjänsten.

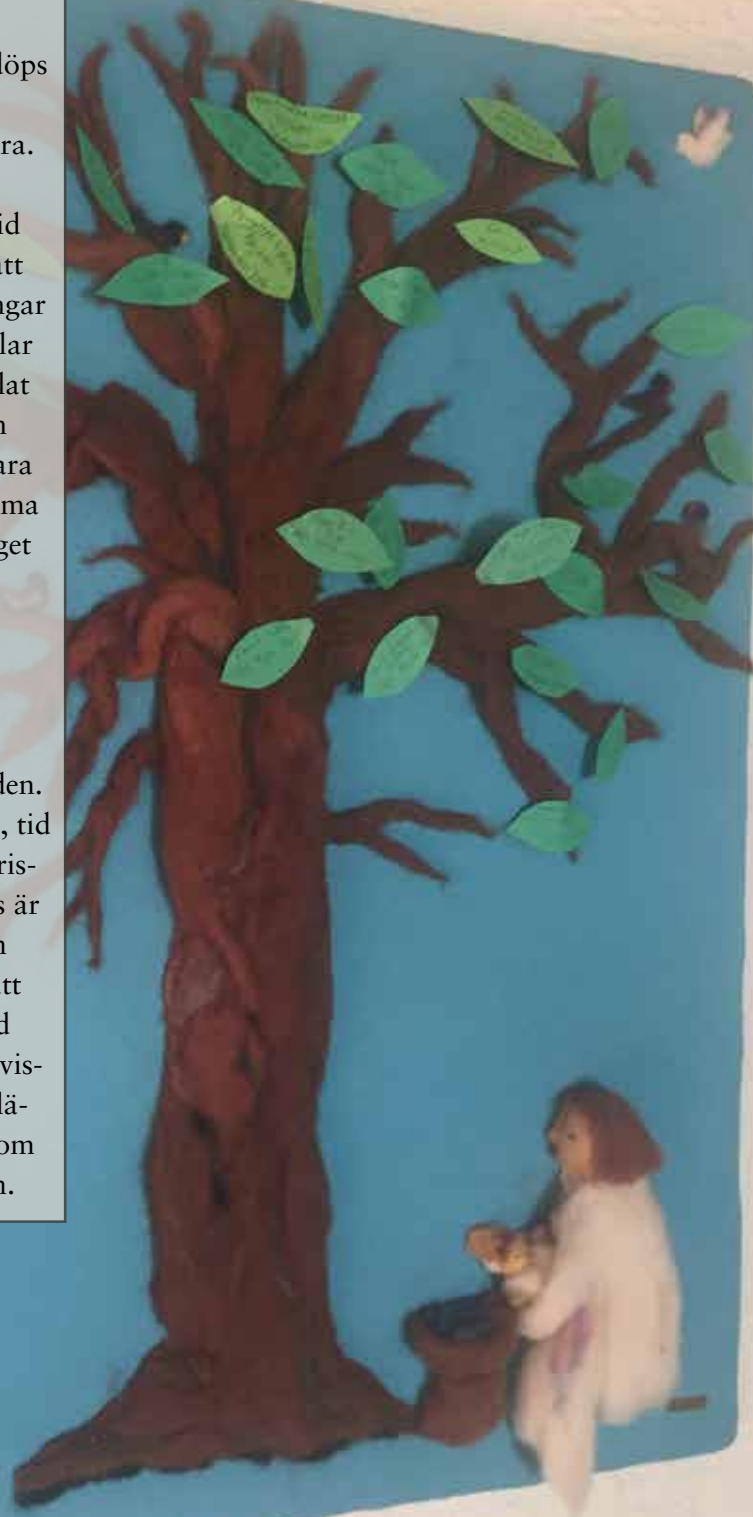
MISSION

TEOLOGISK UTGÅNGSPUNKT

Uppe på berget står Tullinge kyrka. På kyrkväggen i Tullinge kyrka hänger tavlan med dopträdet, där varje barn eller vuxen som döps får sitt eget löv som uttryck för att vi alla i dopet hör samman med Kristus och varandra.

I dopet kallas vi att vara Kristi lärjungar. Vid varje doggudstjänst läses Jesus ord från Matt 28 om att gå ut och göra alla folk till lärjungar (Matt 28:18-20). Det är ord som Jesus uttalar efter sin död och uppståndelse, då han samlat sina lärjungar på ett berg. De lärjungar som först fick höra dessa ord var en blandad skara av troende och tvivlande, men alla fick samma uppdrag. Så gränsöverskridande är uppdraget att vara Kristi lärjunge – det är alla döptas uppdrag.

Jesu löfte i Matt 28 är att han är med oss ”alla dagar till tidens slut”. Vi döps in i en gemenskap som aldrig upphör, inte ens i döden. Det är ett löfte som går bortom liv och död, tid och rum, in i evigheten. Sändningen från Kristus är också en sändning till Kristus, för oss är detta att vara Kristuscentrerad. Vår mission är att modigt utföra det Jesus har bitt oss att göra. Uppdraget att undervisa är en särskild utmaning i Botkyrka församling, där undervisningen inte enbart handlar om den kristna läran utan i stor utsträckning också handlar om att medverka till och möjliggöra integration.

NULÄGE

Den mission som bedrivs i Botkyrka församling syns tydligast i våra samarbeten med andra aktörer i vårt samhälle. I kontakter med kommunen, olika myndigheter och organisationer, står vi för våra kristna värderingar och är öppna för frågor om kristet liv och tro. I projektet ”kyrkan på röda linjen” samarbetade vi över både kommunala och kyrkliga gränser för att kunna kommunicera bättre med de personer som rör sig längs T-banans röda linje i Botkyrka, Skärholmen och S:t Mikael.

Vår kommunikation bär också tydliga spår av mission. Församlingsbladet delas ut till alla hushåll i församlingen och har som ambition att visa på det kristna och andliga landskap som utgör Botkyrka församling för att på så sätt göra den kristna gemenskapen mer synlig och öppen genom att lyfta ”vanliga” människors berättelser. De nya traditioner som växer fram kring Allhelgonahelgen

har vi också tagit vara på i vårt bemötande av alla människor som kommer till våra kyrkogårdar under helgen.

Under året har det vuxit fram en tradition att i samband med de kyrkliga högtiderna möta människor vid T-bane- och pendeltågstationer. Detta fyller flera syften, människor påminns om att kyrkan finns, det finns tillfälle att ställa frågor, möjlighet att få information kring vad som händer under helgen.

I de flesta kyrkorna finns öppen dagverksamhet som bjuder in till samtal. Denna verksamhet har även stora diakonala inslag. Församlingen har ett internationellt råd som samordnar det internationella arbetet lokalt med Stockholms stifts satsningar och Svenska kyrkans internationella arbete.

VÄGAR FRAMÅT

- Vi ser ett behov av att öka kontakten med de boende kring våra kyrkor så att kyrkorna blir en naturlig mötesplats. Vi ska också hålla oss orienterade om vårt närområde genom kommunens områdesgrupper.
- Vår plats i sociala- och andra medier bör utvecklas till levande platser, öppna för livsfrågor.
- Vi ska vara synliga och finnas på platser där människor är på sin fritid, till exempel Lida friluftsområde och i föreningslivet.

- För att vi ska kunna sträcka oss utåt måste vi även arbeta på vår egen identitet.
- I alla våra grundläggande uppgifter är vi en del av den världsvida kyrkan. Detta ska vara påtagligt och synligt i våra kyrkor och lokaler.

*I den mångkulturella och interreligiösa miljö
vi är satta att verka i, vill vi, tillsammans med alla
andra goda krafter i vårt närområde, bidra till ett gott
samhälle genom att vara en gemenskap,
präglad av barmhärtighet och respekt,
på väg i Jesu fotspår.*

*Vi ska vara Kristuscentrerade
och gränsöverskridande.
Modiga i ord och handling.*